

TAM, KDE JE TO DOMA ...

Neděle, 12. července 2020

Znáte ten pocit, kdy někam odjedete na pár dnů a kdy se vrátíte zpět domů, koukáte na povrch domů cesty, známé silnice, domy. Táhle dali do okna nová květináče, tuhle zasadili nové stromy, naproti staré poklici. Bližší se k mástu, kterému jste domov! Čím blíže přijdete, tím máte silnější lechtání v žaludku a vy detaily. Těba paní Novákovou v okně, aby jí člověk mohl májvnout, ať vidíte, že jste to vy a jste zase doma.

Odešla jsem z Československa natrvalo a hrozně se mi stálo. Vzpomínala jsem, jak vypadají naše ulice, jestli sousedi sluní jejich červeno-lilové peřiny v okně, jestli těhle má la hodná těhle a hruška hodná hrušek. Občas jsem vytáhla fotku a snažila se na ně vidět vč, než fotoaparát zachytil.

Časem se stesk prohluboval a chuť vidět naši ulici se zvažovala. Čhtala jsem vidět celou Prahu, jáť po Karlově mostě, čťit a slyšet Vltavu, jet do másta Sušice a poslouchat jak řumá Otava.

Zpěťky jsem však nemohla a musela jsem jen doufat, zda mne země, kterou jsem si vybrala, přijme. Čekala jsem dlouho, čekala jsem na přelíčnost vybudovat si nové domov, kde se budu čťit dobře. Pak přišel ten ošekávaný moment, kdy mne posadili na letadlo a za pár hodin jsem byla v zemi, která mi byla cizí, ale slíbvala svobodný život pro mne a hlavně pro má dťi.

Bydlela jsem v bytech, které mi nic nečály. Necťila jsem k nim a okolí kolem dnů vztah. A pak jednoho dne začala televize vysílat zprávy o má dalekém domově, na který jsem tak často vzpomínala a po kterém se mi stálo.

Seděla jsem napjatě u televize a natělela každě záběr pocházející z Československa. Tady to znám, tady taky.....!!!!

Konečně zas má ujet domů... Opět ten stejný pocit, tančá- motá lci lechtání- mne v žaludečn- krajíně a napjatě sledování cesty. Vážně jsem to vychutnávala a mála pocit, že se vrátím z přízdnin u babičky. Dovolení v mástě, kde jsem se čťila doma, utekla jak voda a nadešel čas odletu. Nadešel čas se vrátit do našeho barčku, který ležá na druhé polce země koule. Cestou z letiště jsem začala poznávat domy u dálnice, firmy, podjezdy, nadjezdy - a dostal se ten neomylný pocit....

Spadnul mi kámen ze srdce, je to dobrá, jsem doma i tady za velkou loučá-

Imatu